

PIS COMPARTIT

- Versió Lectura -

Autora: Adelaida Frías

<http://www.obresdeteatre.com>

- 9 pàgines -

PERSONATGES PER ORDRE D'APARICIÓ

(els noms dels personatges es poden canviar pels noms de les actrius)

- 1- NARRADOR / A
- 2- PATRÍCIA (boja per les bromes)
- 3- CLARA (boja per la moda)
- 4- LAIA (boja pels estudis)
- 5- PAULA (boja pels nois)

ESCENA 1

NARRADOR : — La Patrícia dorm al sofà, sota una manta. De sobte sona el telèfon. Ella es gira d'esquena i es cobreix el cap per no sentir-lo. El timbre continua i continua, fins que la noia es destapa la cara bruscament.

PATRÍCIA : — Telèèèfon! Que no ho sentiu?

CLARA : — (*off*) Agafa'l tu, que m'estic canviant!

NARRADOR : — La Patrícia rebufa, s'aixeca i despenja, malhumorada.

PATRÍCIA : — Sí, digui? (*sospira*) Ai hola Óscar, què tal? (...) Fatal? Què dius? (...) Per què deprimet? (...) No ets una merda, nen! El que passa és que ets tímid! (...) No diguis això, si ets un tio súper guai! (...) Et conec perfectament: sóc la teva cosina, no? (...) No, no és veritat que només puguis parlar amb mi! Segur que hi ha la tira de noies que estarien encantades de conèixer-te. (...) Vaaal, d'acooord, ara vinc. Quedem a... (*mira el rellotge*) a les quatre, al bar de sota casa teva. Va home, anima't.

NARRADOR : — La Patrícia penja. Sospira i torna cap al sofà.

PATRÍCIA : — Amb la son que tinc! No hi ha dret! Estem de vacances!

NARRADOR : — Aleshores entra la Clara, giravoltant per fer-se admirar.

CLARA : — Mira, Patrícia, aquest modelet que m'he comprat avui. Va a joc amb el bolso i les botes. T'agrada?

NARRADOR : — Al seu darrere entra la Laia com una tromba.

LAIA : — (*irritada*) Qui m'ha agafat la calculadora?

CLARA : — Ai, té! És que he estat comptant el que m'ha costat tot això...

NARRADOR : — La Clara es treu la calculadora de la butxaca. La Laia li arrenca de les mans i s'asseu a la tauleta a calcular amb l'aparell.

LAIA : — Fa mitja hora que la busco, guapa!

CLARA : — No sé què vols calcular! Si fa tres dies que no has sortit ni a comprar el pa!

LAIA : — És que estic a punt de resoldre un problema de mates complicadíssim!

NARRADOR : — La Patrícia s'incorpora, enfadada perquè no la deixen dormir.

PATRÍCIA : — Quin rotllo!!!!

LAIA : — No, i ara; si és súper emocionant!

NARRADOR : — La Clara giravolta perquè la Laia vegi com vola la seva faldilla.

CLARA : — Mira; t'agrada?

LAIA : — Preciosa.

NARRADOR : — La Laia marxa sense ni mirar-la, i la Clara es pica.

CLARA : — Molts estudis, molts estudis, però no sap distingir una faldilla Moskino d'una de Versace. (*a la Patri*) Espera, que t'ensenyaré la jaqueta!

NARRADOR : — La Clara surt corrent, molt engrescada. La Patrícia mira l'hora, contrariada.

PATRÍCIA : — (*sospira*) Oh, no! He de marxar d'aquí mitja hora!
Mmm, aprofito deu minutets més...

ESCENA 2

NARRADOR : — Així que la Patrícia s'ha tornat a arraulir sota la manta, entra la Paula del carrer, desesperada.

PAULA : — Buf, quin rotllo! I ara què?

NARRADOR : — La Paula es deixa caure al sofà, damunt els peus de la Patrícia.

PATRÍCIA : — Aaaaau! El peu!

PAULA : — Ah! M'has espantat!

NARRADOR : — La Paula s'ha aixecat d'un bot, però en adonar-se que és la Patrícia, torna a seure al mateix lloc, deprimida.

PAULA : — Tia, estic fatal, no ho suportaré!

PATRÍCIA : — (*malhumorada*) Doncs seu a la butaca que estaràs millor.

NARRADOR : — Però la Paula no entén que fa nosa.

PAULA : — No, no canviarà res!

PATRÍCIA : — Doncs a mi m'aniria de meravella! I si parles fluixet, serà un tot un detall.

NARRADOR : — La Patrícia es tapa la cara amb la manta, però aleshores entra la Clara amb una jaqueta i una capseta d'agulles.

CLARA : — Algú em pot fer de maniquí? He de posar agulles en aquesta jaqueta per escurçar-la.

PAULA : — Jo no estic d'humor.

CLARA : — I tu Patrícia?

NARRADOR : — La Patrícia es destapa amb fúria.

PATRÍCIA : — Estic DOR-MINT!

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer, sol·liciteu-lo a

adelaida.delaire@gmail.com